

van zijn prille jaren. Dan is de kans des te grooter, dat het kind, opgegroeid tot man, tot vrouw, al de zegeningen van lezen van boeken deelachtig zal worden. Hebt ge wel eens bij U zelf nagespeurd, hoe groot die zegen is?

Als we over boeken voor zes- tot negenjarigen denken, dan komen ons onmiddellijk drie namen van auteurs in de gedachten, auteurs, die kunstenaars van den eersten rang zijn gebleken onder de schrijvers van kinderboeken.

Ik noem U: Leonard Roggeveen, Mevrouw de Boone-Swartwolt, Rie Cramer. De dames mogen me vergeven, dat ik met het werk van den man uit het drietal begin. Omdat ik blij ben, dat ik weer over zijn Daantjes kan schrijven.

Leonard Roggeveen heeft vijf boeken over Daantje geschreven en die zelf geheel in de sfeer van de verhalen geïllustreerd. De boeken zijn door van Goor, den Haag, uitgegeven in fleurige, stijve kartonnen band en kosten een gulden per stuk. Ze zijn speciaal voor de zes- tot negenjarigen geschreven, maar ze verdienen, dat er op stond, wat Nienke van Hichtum laatst zoo welgekozen op een van haar boeken zette: „Voor Jeugd tot Tachtig Jaar”.

De boeken volgen op elkaar, maar zijn zóó geschreven, dat ze elk apart gelezen en begrepen kunnen worden. De volgorde is aldus:

De Baard van Daantje.

Daantje gaat schaatsenrijden.

Daantje past op het huis.

Daantje doet boodschappen en

Daantje gaat op reis.

Wat heeft het heel rustige, wijze vrouwtje van Daantje, zijn Grietje, te stellen met haar onhandige en ietwat eigenwijze man! Maar altijd is het weer gezellig en knus bij haar, als Daantje thuis komt.

Wat van de Daantjes ook zoo beminnelijk is, is de aardige dorpsfeer, zóó goed weergegeven, dat zelfs een 6—9-jarig kind het gemoedelijke kan voelen van zulk een gemeenschap. Evenals Grietje heeft ook veldwachter Swadde heel wat te stellen met Daantje.

De Burgemeester, de Dichter Alexander, die altijd door zulke mooie verzen maakt — 't zijn echt fijn-humoristische figuren. Roggeveen wordt gere-

geld gesmeekt door het groote kinderpúblic, lezers van zijn boeken, om toch alstublieft nog een zesde Daantje te „maken”. In de voorrede voor het vijfde Daantje zegt hij kordaat: „Na mijn vierde Daantje hebben de jonge lezers me zóó om 't vijfde Daantje gevraagd, dat ik toch maar weer aan 't schrijven ben gegaan. Nu echter nummer vijf klaar is, nu is het uit”.

„Midden in het genot weggaan” raden de antieke wijsgeeren. „Afscheid nemen op het top-punt van roem” — het is verstandig, maar niet ieder is zoo verstandig — Leonard Roggeveen wel.

Hij heeft nog heel wat meer geschreven: „De geschiedenis van Jantje Kwak”. „Het Prinsesje en de Rode Tovenaar”. „Hoe Jan Klaassen den zieken Koning beter maakte”. Vier boekjes over Okkie Pepernoot, die gecartonneerd veertig cent kosten. Alles bij uitgever van Goor. Maar Daantje is tot nu toe zijn meesterstuk en mij dunkt, zal het wel blijven. Want zóó iets uitnemends, zoo iets moois en fijns kan één auteur niet tweemaal.

Diezelfde heerlijke dorpsfeer, waarin het voor een kind zoo prettig toeven is, zij 't in werkelijkheid of in verbeelding, geeft ook *Mevrouw de Boone-Swartwolt* in haar „Bibabontje”. Dit boek hoort met „De kleine Columbus en het Paardenspeljongetje” tot een serie van J. M. Meulenhoff Amsterdam. De serie heet: „Mijn eigen Boekjes” en kost per deel, keurig gecartonneerd, zeer rijk geïllustreerd f 1.95.

„Wat was er toch veel en wat gebeurde er toch veel in het dorp!”

Dat kon wel als motto boven het boek staan en van dat vele, voor kinderen zoo overbelangrijk, wordt boeiend en frisch verteld. Ook „De kleine Columbus en het paardenspeljongetje” is een dorps-historie. Maar hier leeft de dorpsfeer niet zóó, omdat er van de menschen en de kinderen zoo veel en zoc romantisch te vertellen is!

Mevrouw de Boone-Swartwolt schreef in dezelfde serie o.a. ook: „Moeder gaat voorlezen”, prettige korte verhalen, zeer geschikt om voor te lezen en te dienen als leesstof voor het Aanvangs-leesonderwijs.

„Upke Dupke”, dat Ida Heyermans ergens „een schat van een boekje” noemde, „voor alle kleintjes en ook voor volwassenen”, „Het Huis met de Duiven”, dat de Nieuwe Rotterdammer aldus recen-

seerde: „Een klein kunstwerk, levenswaar en warm. Niets dan lof voor dit verrukkelijke boekje dat door den uitgever ook keurig verzorgd werd”.

Rie Cramer schreef een paar jaar geleden „Pommie”. Ze illustreerde het natuurlijk zelf. Het is eenvoudigweg een klassiek boek voor onze 6—9-jarige meisjes geworden. Tekst en illustraties staan beide op het allerhoogste peil en zullen Uwe meisjes boeien van het begin tot het eind. En wat zult ge zelf een binnenpretjes hebben, als ge Uw kind uit Pommie voorleest.

Van Goor is de uitgever van dit mooie boek, keurig gebonden met fleurige omslag. f 2.50 kost het.

Rie Cramer kan ook al zoo heerlijke versjes maken voor kinderen. Daar is haar „Pompijntje, het Kabouterkind”, ook door haarzelf geïllustreerd, een kostelijk staaltje van. Van Goor gaf het keurig

uit. Iedere bladzij bevat een gekleurde plaat, zoodat de jonge lezers evenveel te lezen als te zien krijgen van „Pompijntje, het Kabouterkind”, dat al „zeven weken” ziek was, en nu „voor den dokter naar andere streken” moest.

Rie Cramer's nieuwe boek is Otje de Bas, voor 6—9-jarige jongens. Het is in groot formaat uitgevoerd en telt 72 bladzijden, met flinke letters op zwaar papier. En platen en plaatjes om van te smullen.

Rie Cramer is éénig in 't weergeven van kinderdialogen of gesprekken tusschen ouderen en kinderen.

f 1,90 kost dit boek, het is uitgegeven bij van Goor, den Haag.

S. G. LUGTEN-REYS.
(Wordt vervolgd).

WERELDS MOEDER.

Moeder zijn beteekent: Lijden

Moeder zijn beteekent: Vreugd

Het beteekent zich te wijden

Aan 't Geluk der Jeugd.

Als eenvoudig huisvrouw slovend,

Voor het stoffelijk bestaan,

Zonder woorden, dankend lovend

't Mensch'lijk opwaarts gaan. —

Moeder zijn is niet slechts 't baren

Van een schone kinderschaar —

Moeder zijn is: te ervaren

't Nuchter Hoe, Wát, Wáár!

Moeder zijn is vaak: de slagen,

Waarvan niemand anders weet,

Op te vangen — en te dragen

And'rer bitter Leed.

Moeder zijn is: stil te luist'ren

Naar het klagend menschenkroost

En dán: héél voorzichtig Fluist'ren

Innig zachte Troost.

Jane.